

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

gernes levedmuligheder; så vil det netop blive det, som blev omtalt fra kommunistisk og fra VS' side som en kapitalistisk krise. Hvis valutasystemet bryder sammen, får man jo den kapitalistiske krise, som vil ramme alle arbejdende mennesker, og derfor må vi være interesseret i at hindre, at denne krise risikerer at slå igennem med valutakatastrofer.

Til hr. Ib Nørlund vil jeg sige, at jeg fandte ikke helt argumentationen, for jeg synes ikke, man kan analogisere holdningen til denne sag med holdningen til den foregående, vi har behandlet her i salen. Her er der jo tale om, at en række lande også uden for EF finder sammen om at skabe dette sikkerhedsnet, ikke som følge af en traktat, vi har behandlet her i folketinget om medlemskab af fællesmarkedet, men erkendende det, som hr. Ib Nørlund jo også rammende betegnede som kriseagtige tilstande i den kapitalistiske verden. Men i modsætning til hr. Ib Nørlund er vi altså tilhængere af, at man finder nogle konstruktive metoder, hvorved man hindrer denne krise i at skabe ulykker og slå kraftigt igennem, og at man prøver at undgå krisen.

Til hr. Steen Folke vil jeg sige, at det var mig komplet umuligt at genkende den organisation, jeg selv netop er kommet hjem fra i går aftes, OECD, i den beskrivelse, hr. Steen Folke gav af organisationen. Vi har just i går og i forgårs behandlet disse vigtige problemer om råvaresituationen og udviklingslandenes ønske om en ny økonomisk verdensorden, og det var karakteristisk for de møder, jeg deltog i i går og i forgårs på ministerniveau, at man her meget stærkt bestræbte sig for at finde ordninger, hvorved man kunne imødekomme udviklingslandenes ønsker, og at der slet ikke var tale om, at man søgte at cementere de rige kapitalistiske landes verdensherredømme, som det vist blev udtrykt. Der var talsmænd fra den portugisiske regering, og der var talsmænd fra den svenske regering, som gav udtryk for ganske andre holdninger, og vi kom til et enigt resultat ved de beslutninger, der blev truffet. Jeg må altså afvise den beskrivelse, hr. Steen Folke giver af OECD som organisation; jeg mener tværtimod, den er til stor gavn for befolkningerne i medlemslandene.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om anskaffelse af erstatningsfly til flyvevåbnet.

(Andre selvst. forslag nr. LIV. Fremsat 28/5 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Søgaard (S):

Vi havde her i tinget den 11. marts en debat, rejst af SF, om de undersøgelser, der var i gang vedrørende spørgsmålet flykøb, og jeg havde dengang lejlighed til at redegøre for socialdemokratiets forsvars- og sikkerhedspolitik, som jo fortsat hviler på samarbejdet i NATO. Jeg gjorde også opmærksom på, at vi ikke mener, der er noget i den internationale situation, som inden for en overskuelig tid peger på, at vi bør ændre vor sikkerhedspolitik. Warszawapagtlandene har jo i de senere år på trods af samarbejds- og nedrustningsforhandlinger ikke bare ajourført, men også udbygget deres konventionelle forsvar. Vi må derfor som et realistisk og ansvarsbevidst parti tage vort medansvar for de midler, som vi må anse for nødvendige for at kunne imødekomme denne sikkerhedspolitik.

Et af midlerne er et afbalanceret forsvar, hvori flyvevåbnet indgår, og selv om det afbalancerede forsvar også som system foreløbig kun er aftalt over en 4 års periode mellem de 4 forligspartier, er der intet, der tyder på, at en ændring af systemet er umiddelbart forestående, hvilket indebærer, at erstatninger for nedslidt materiel fortsat må imødekommes.

Vi har på en række områder op gennem